

סדר הלימוד ליום כח לחודש

מעשה נורא מרבי א' שהיה מסטרא אחרא ובא אצל הרה"ק מצאנו
זי"ע לתיקון

פעם אחת סיפר מרן הקדוש מצאנו זי"ע שהיה רבי א' גדול ומפורסם והיה לו חסיד א' עשיר ועתיר נכסין ובכל פעם שנסע אליו נסע עם עגלה מלא כל טוב להעניק לרבו, והיה היום נתהפך עליו הגלגל ואבד כל הונו ונעשה עני גדול והיה בוש ליסע לרבו בידיים ריקניות ועבר זמן רב ולא נסע, עד שאחזתו השתוקקות גדול ואמר לנפשו יהיה מה והתחיל ללכת רגלי עד שתעה ביער, פתאום נגלה אליו זקן א' ונשוא פנים ואמר לו אל תירא בני בוא ואראך אוצר גדול תחת אילן א' וכן היה שמצא שם אוצר גדול הון תועפות גם הראה לו את הדרך הישר לצאת מן היער, וכיוון שחזר לעשרותו קנה לו את הדרך הישר לצאת מן היער, וכיון שחזר לעשרותו קנה לו שום עגלת צב ומלאו כל טוב ושוב נסע לרבו כמקדם, ויהי כאשר דרך על מפתן רבו ונתן לו שלום, אמר לו הרבי ידוע תדע שאני רואה שכל הונך ורכושך הוא מהסטרא אחרא רחמנא ליצלן, ועתה דע לך שנתפסת במצודתם, כשמוע החסיד הדברים האלה נתחלחל מאוד וארכובותיו דא לדא נקשן והתחיל לבכות מאוד מאוד מאין הפוגות לפני רבו שיוציאו מהמבוכה הרעה הזאת, ויען הרב ויאמר אין לך שום עצה ומבוא להנצל מהם רק באם תאסוף כל הונך ורכושך ותלך שוב באותו היער ובאותו מקום שמצאת שם הזקן הנ"ל, ובאם יהי לך זכות אז יתגלה לך הזקן עוד הפעם ותפציר בו שיקבל ממך בחזרה את האוצר ובאם יתרצה אז יהיה לך תיקון, החסיד

לא התמהמה הרבה ועשה הכל כמו שאמר לו רבו ונראה אליו הזקן והפציר בו שיואיל לקבל בחזרה הרכוש שנתן לו, אז ענה הזקן רק בתנאי אחת אקח ממך בחזרה, באם תיסע תיכף לרבך ותאמר לו בשמי שידוע ידע שגם הוא בעצמו עם כל ה"הארוועניע" שלו הם גם כן שייכים אלינו רחמנא ליצלן, החסיד נרעש ונפחד לשמע אזנו אבל בעל כרחך הסכים לזה ונתן לו הכל בחזרה, ונסע תיכף לרבו ואמר לו כדברים האלה, כשמוע הרב כן אחזתו חיל ורעדה ונתכרכמו פניו וסגר עצמו בחדר מיוחד בהתבודדות, וכשיצא משם אמר למקורביו "ער אזי גערעכט" ועזב את הרעביסטעווע וקיבל על עצמו גלות, וסיים הרה"ק מצאנז זי"ע, יעצט וואלגערט ער זיך דא אונטער די טישן נאך א תיקון, זכותו יגן עלינו.

(והנה המעשה הזאת יסופר בכמה נוסחאות ובשם הרה"ק מנאסויד זי"ע שמעתי קצת בנוסח אחר, ובשם הרה"ק בעל שומר אמונים זי"ע שמעתי שסיפר שהרבי הוא נעשה אחר כך יושב בצאנז).

ולסיומא דהך מילתא לא אמנע מלהודיע את אשר סיפר לי איש נאמן שהיה באותו מעמד אצל רבינו הקדוש מסאטמאר זי"ע, פעם אחת בסוף ימיו בתוך אחד השיחים סיפר א' מהמקורבים המעשה הזאת, וכהתימו לספר געה רבינו בבכיה גדולה עד מאוד, ולא היו יכולים להרגיעו עצמו כשעה ארוכה, ואתה קורא נעים עיין לעיל בפרק זה אות ל"ה שהרה"ק מלובלין בהאי פחדא יתיב שעה שמא הוא מאותן שכתוב עליהן מה לך לספר חוקי, גם הבאתי כמה פעמים מהרה"ק מקמארנא מה שאמר לו דודו הרה"ק מזידיטשוב זי"ע שבכל רגע הוא מפחד ועומד שמא אני מקליפת נוגה עיין לעיל אות ל"ז ואות ל"ח, ועם הצדיקים האמיתיים האלה ארזי הלבנון קדושי עליון שהעניקו חמה בקומתן, ובזכותם אנו חיים

על האדמה, ואין לנו מושג בגדלותם פחדו ורעדו כל ימי חייהם אם הם מסטרא דקדושה, מה נענין אנן בעניותן בדור האחרון הלזה והשפל והאפל שאין לנו עוד צדיקי אמת ומנהגיים אמיתיים, ולעומת זה מנהיגי שקר נמצאים הרבה מאוד כארבה לרוב וכעלי האילנות כלשון הבעל שם טוב זי"ע המובא לעיל פרק ה' אות א' וב' בוודאי ובוודאי שאין לנו על מה להשען אלא על אבינו שבשמים לבקש ולהתחנן לפניו שיצילנו מצפרני הצבועים והשקרנים האלה הן אלה אשר מקליפת נוגה שרשהים והן מאותן אשר מקליפות אחרות נובעיהם, הרחמן הוא יצילנו מהם ומהמונם ויחוס וירחם על עם עני ואביון ויוציאנו במהרה מאפילה לאור גדול, אמן כן יהי רצון. (כעת בגמר ההדפסה שמעתי שפעם אחת סיפר מרן הקדוש מסאשמאר זי"ע עובדא זו וסיים בזה הלשון, דאס איז שוין געווען א רבי וואס איז געווען א מבין אויף א מטבע, עכלה"ק).

